

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a JUDr. Mariana Kokeše ve věci

žalobců: a) **MASAŘÍK, s.r.o.**, IČO 25547283
sídlem Štěpnická 1140, 686 06 Uherské Hradiště
b) **Development Trade s.r.o.**, IČO 04854799
sídlem Melantrichova 970/17, 110 00 Praha
oba zastoupeni advokátem Mgr. Michalem Varmužou
sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk

proti
žalovanému: **Celní úřad pro Zlínský kraj**
sídlem Zarámí 4463, 762 34, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 8. 3. 2019, č. j. 15951-10/2019-640000-61,

takto:

- I. Žaloba žalobce b) **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o žalobě žalobce b).
- III. Žaloba žalobce a) **se zamítá**.
- IV. Žalobce a) **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- V. V řízení o žalobě žalobce a) se žalovanému **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Výše označeným rozhodnutím ředitel žalovaného rozhodl podle § 121 odst. 3 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o hazardních hrách“) o námitkách žalobce a) podaných proti uloženému opatření o zadržení věci specifikovaných v úředním záznamu o zadržení věci ze dne 26. 2. 2019, č. j. 15951-2/2019-640000-61, a v úředním záznamu o odnětí věci ze dne 26. 2. 2019, č. j. 15951-3/2019-640000-61), přičemž tyto námitky byly zamítnuty.
2. Ředitel žalovaného v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že na základě skutečností zjištěných v průběhu kontrolních úkonů na místě kontroly zahájené dne 26. 2. 2019 v provozovně „Restaurace Masaro“ pojal důvodné podezření, že žalobce a) provozuje hazardní hru bez povolení, tzn. nelegálně, na základě tohoto zjištění kontrolující přistoupili k zadržení technického zařízení Pegasus (dále též „THZ“). Celní úřad oznámil opatření o zadržení věci ústně povinné osobě (paní K. K.), která mohla se zadrženou věcí disponovat. Osoba, která měla věc u sebe a která byla povinna zadrženou věc osobě pověřené dozorujícím orgánem vydat, zadrženou věc odmítla vydat, a proto jí byla odňata. O zadržení a odnětí věci byl sepsán úřední záznam, jehož stejnopis byl doručen dozorované osobě – žalobci a). Žalovaný uvedl, že s ohledem na to, že k předmětnému THZ nebylo předloženo žádné povolení k provozování hazardní hry, byl pro naplnění pojmu provozování hazardní hry rozhodující faktický stav, tj. kdo vykonává činnosti spočívající v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku (viz § 5 zákona o hazardních hrách). S ohledem na kontrolní zjištění žalovaný uzavřel, že v době realizace opatření o zadržení věci bylo dáno důvodné podezření, že je to právě žalobce a), kdo vykonává činnosti spočívající v uskutečňování hazardní hry, tedy že tuto hazardní hru nelegálně provozuje. Pracovníci celního úřadu tedy postupovali zcela v souladu s povinností stanovenou v § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách. K realizaci opatření o zadržení věci není třeba postavit najisto, že určitá osoba skutečně nelegálně provozuje hazardní hru, neboť k tomu stačí pouhé důvodné podezření, které je v tomto případě dáno. To, zda dozorovaná osoba skutečně nelegálně provozovala prostřednictvím zadrženého THZ hazardní hru bez povolení, bude projednáváno až v navazujícím správním přestupkovém řízení. K námitce, že zařízení Pegasus nepracuje na principu náhody ani částečně, žalovaný uvedl, že pracovníci celního úřadu vycházeli při realizaci zadržení z § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, kdy hra je hazardní hrou při naplnění tří kumulativních podmínek zároveň, a to 1. musí jít o hru, do níž sázející vložil sázku, 2. návratnost sázky se nezaručuje, 3. o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost. V průběhu kontroly dospěla hlídka k odůvodněnému závěru, že u THZ jsou naplněny všechny podmínky této legální definice. Hra se nespustí bez vložení sázky, není zaručená návratnost vložené sázky, a o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda či neznámá okolnost. Prvek náhody je podle žalovaného obsažen v tom, že výše „výhry“, prezentovaná hodnotou Tetrix odměny, je zcela závislá na náhodně vygenerovaném procesu. Hráč neví, kdy bude tato odměna vygenerována, jak často a v jaké výši. Neznámou okolností, jež má vliv na výsledek hry, je tak výše hodnot a četnost Tetrix odměn stanovených na základě náhody. Žalovaný pro úplnost zopakoval, že pro zadržení věci je dostačující, existuje-li důvodný předpoklad, že hra provozovaná na herním zařízení je podřaditelná pod definici hazardní hry, a současně nebylo předloženo povolení k provozování hazardní hry.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě (resp. v části žaloby, která byla usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 22. 8. 2019, č. j. 29 A 64/2019-97, vyloučena k samostatnému projednání), žalobci navrhli soudu, aby rozhodnutí ředitele žalovaného zrušil a aby žalovanému uložil povinnost nahradit žalobcům náklady řízení.
4. Žalobci předně uvedli, že žalobce a) byl žalovaným v úředním záznamu o zadržení a odnětí věci označen jako kontrolovaná osoba, u níž má žalovaný podezření, že údajně provozuje hazardní hru bez povolení. Žalobce b) je osobou, která má od žalobce a) pronajatý prostor pro provozování technických zařízení se soutěží Pegasus, a je subjektem, který tuto soutěž provozuje. K tomu žalobci k důkazu navrhli nájemní smlouvu uzavřenou mezi žalobci se zákresem pronajatého místa. Obsluhu zařízení si žalobce b) zajišťuje osobami v pracovněprávním poměru na základě dohod o provedení práce. Žalovaný se žalobcem b) v předmětné věci nijak nekomunikoval.
5. Žalobci mají za to, že rozhodnutí ředitele žalovaného o zamítnutí námitek žalobce a) je vnitřně rozporné, nepřezkoumatelné a absentují zde důvody pro rozhodnutí, jak bylo vydáno, a zejména skutkový stav, který je popsán v protokolu o kontrole, je v zásadním rozporu s právním hodnocením věci ze strany žalovaného. K otázce přípustnosti žaloby žalobci poukázali na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 4. 2018, č. j. 30 Af 19/2017-60 (tento rozsudek, stejně všechna dále uvedená rozhodnutí správních soudů, je dostupný na www.nssoud.cz), z jehož závěrů vyplývá, že žaloba proti rozhodnutí ředitele celního úřadu podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách je přípustná.
6. Žalobci namítali, že v případě soutěže Pegasus se jedná koncepčně o zcela novou soutěž, zásadně odlišnou od jakékoliv jiné soutěže, kterou celní úřady zařazují pod tzv. kvízomaty. Z hlediska základních principů soutěže Pegasus popsaných i žalovaným v protokolu o kontrole se evidentně jedná o soutěž, kterou nelze podřadit pod zákon o hazardních hrách, neboť v ní zcela absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala zcela nebo zčásti o výhře nebo prohře; chybí tak důvodné podezření ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách.
7. Prvotní vadou způsobující nezákonnost zásahu je podle žalobců skutečnost, že celní správa v úředním záznamu o zadržení a odnětí věci neuvádí, v čem má spočívat onen náhodný princip v soutěži a z čeho vyplývá. Ze strany žalovaného podle nich nedošlo ke zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností, neboť závěr, že soutěž je založena na kombinaci náhodného, vědomostního a dovednostního principu je nesmyslný. Celní úřad podle žalobců neučinil žádné potřebné kroky k tomu, aby řádně v dostatečném rozsahu ověřil, jaké jsou principy hry, jaká je interakce hry se soutěžícím, co ví soutěžící předem, jaké jsou mu poskytnuty informace před hrou a v rámci hry atd.
8. Žalobci mají za to, že zdůvodnění náhody v soutěži v napadeném rozhodnutí je zcela nepravdivé, neodpovídá skutečnému stavu věci, tento závěr je v rozporu s charakteristikou soutěže, jak ji žalovaný následně popsal v protokolu o kontrole (str. 4). V protokolu o kontrole je mimo jiné uvedeno, že hráč má před zahájením hry i kdykoliv v jejím průběhu možnost náhledu na průběh soutěže, a to prostřednictvím hry Tetrix (hráči se zobrazí výsledek kola, a to typ hodnoty, která ve hře nastane – buď Tetrix odměna nebo Pegasus banka, a její výše). Celní úřad uvedl, že soutěžící má možnost nahlédnout na následující hodnotu, případně hodnoty všech následujících kol a následně se může rozhodnout, zda souhlasí s těmito hodnotami a provede hru, nebo nikoliv. Celní úřad tak na jedné straně uvádí, že soutěžící má náhled na celý průběh soutěže, na to, jaké hodnoty a v jaké výši

může v jednotlivých kolech získat, a na druhé straně v závěrečném hodnocení nesmyslně uvede, že soutěžící neví, kdy získá Tetrix odměnu a v jaké výši, v čemž spočívá náhoda v soutěži. Podle názoru žalobců si žalovaný své závěry o přítomnosti náhody v soutěži sám popřel skutkovými zjištěními, které zjistil v průběhu kontroly. Žalovaný tedy nemohl mít dne 26. 2. 2019 důvodné podezření ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách, aby mohl zařízení se soutěží Pegasus zadržet.

9. Podle názoru žalobců jsou pro posouzení soutěže Pegasus podstatná pravidla soutěže, jejichž obsah pracovníci žalovaného zřejmě nečetli a rovnou odsouhlasili, že jsou s nimi seznámeni.
10. Žalobci zdůrazňují, že na rozdíl od jiných soutěží, u kterých se má jednat o nelegální hazard, u soutěže Pegasus existuje možnost náhledu na celý průběh hry v dovednostní části hry Tetrix, jak vyplývá i z obsahu protokolu o kontrole. Pegasus je strategická hra, kde jsou soutěžícím známy dopředu všechny okolnosti, které potřebuje k tomu, aby si stanovil optimální podíl odměn Kredit/Banka, o které chce hrát. Je 6 jediných možných celkových odměn soutěže přesně v součtu daných a garantovaných v poměru Kredit plus Banka. O výši celkové odměny si soutěžící rozhoduje sám. Není to software v zařízení nebo náhoda zabudovaná v soutěži, kdo určuje, kolik v soutěži soutěžící získá, ale je to soutěžící, kdo si volí nákupy jednotlivých kol tak, aby získal podle něj nejlepší možnou výhru. Výše výhry je na soutěžícím a jeho vědomostech a dovednostech. Teprve po zjištění všech možností, kolik ve které Vizualizaci a ve kterém kole může získat a spočítání si šesti jediných možných a herním plánem garantovaných výsledků se soutěžící rozhodne nikoli pro vstup do soutěže, ale pro pokračování v soutěži. Soutěžící si sám nakombinováním náhledu na průběh celé hry a jednotlivé Vizualizace a kombinací 96 možných sekvencí předem definovaných odměn sám stanoví výši výhry v soutěži, o jakou bude hrát. V soutěži nefunguje žádný generátor náhody, všechna kola v soutěži jsou v zařízení pevně definována předem a soutěžící má k dispozici v každé Vizualizaci v dovednostní části hry Tetrix aktuální náhled na celý průběh soutěže, na počet kol předem, který se rovná poměru aktuální částky v kreditu/aktuální výše ceny za nákup, kterou si zvolí. Náhled je zcela zdarma a po odehrání Tetrix hry se soutěžící rozhodne, kterou Vizualizaci si zvolí, zda vůbec nějakou a případně může soutěž opustit bez ztráty jakékoli finanční částky. V rámci Tetrix hry v soutěži Pegasus si soutěžící v dovednostní části soutěže vytvoří náhled na celý možný průběh soutěže, včetně toho, jak bude mít postavené symboly na válcích v jednotlivých kolech. Toto žalovaný evidentně nezjistil, resp. to zapomněl uvést v kontrolních zjištěních.
11. Žalobci namítali, že soutěžící ví přesně např. 20 kol předem v jednotlivých Vizualizacích, ve kterých kolech získá body do vědomostní části Pegasus soutěže, a jaké bude postavení symbolů na válcích, pro soutěžícího tedy není získání bodů do vědomostní části Pegasus žádnou neznámou skutečností nebo náhodou, protože soutěžící ví přesně předem, ve kterých kolech tuto odměnu v podobě bodů do Pegasus soutěže získá. Soutěžícím je současně předem známo, ve kterých kolech získá přímou Tetrix odměnu a v jaké výši, včetně toho, jaké se mu zobrazí symboly na válcích. Pro soutěžícího tedy není získání přímé Tetrix odměny připsané do kreditu žádnou neznámou skutečností nebo náhodou, která by rozhodovala o výhře nebo prohře, protože soutěžící ví přesně předem, ve kterých kolech tuto přímou Tetrix odměnu získá, v jaké výši a jak mu ji zobrazí symboly. Z uvedeného je podle názoru žalobců zřejmé, že závěry celního úřadu o náhodě z hlediska nevědomosti soutěžícího o tom, kdy a jakou získá Tetrix odměnu atd. jsou zcela liché.

Soutěžícímu je rovněž předem známo, jaké bude postavení symbolů na válcích v každém kole a soutěžící tedy ví dopředu např. 20 kol v každé Vizualizaci, jaké bude postavení symbolů, a toto pro něj není neznámou skutečností nebo náhodou, která by rozhodovala o výhře nebo prohře. Soutěžící ví předem, jakou částku přesně získá v přímých Tetrix odměnách a jaký bude přesně stav jeho Kreditu po těchto např. 20 kolech, a jakou bude mít částku v Pegasus bance – vědomostní části soutěže, a kolik tedy může celkem ve hře získat do Kreditu podle toho, jak bude úspěšný ve vědomostní soutěži. Soutěžící tedy ví předem celý průběh hry a všechny možné výsledky, kolik může ve hře vyhrát (podle úspěchu v Pegasus bance na úrovni 1 – 5), jediné, co nezná, jsou logicky otázky v Pegasus bance, jaké bude muset zodpovědět. Podle žalobců je tedy zřejmé, že v průběhu soutěže nepřistupuje ke vkladu do soutěžního kola z pohledu soutěžícího náhoda nebo předem neznámá okolnost a nejsou tak splněny podmínky pro to, aby bylo možno soutěž podřadit pod zákon o hazardních hrách.

12. Žalobce namítal, že pracovníci žalovaného v průběhu kontrolního nákupu nic z toho neověřili, ačkoli jim to ukládá jak zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), tak zákon č. 500/2004 Sb., správní řád. Pracovník žalovaného udělal v Tetrix hře náhled pouze na jedno kolo dopředu, následně toto kolo odehrál ve Vizualizaci, toto se zcela shodovalo s náhledem, včetně postavení symbolů, následně si pracovník celního úřadu jen „točil“ grafickým pozadím a čekal, „co mu padne“.
13. Žalobce zdůrazňuje, že každá Vizualizace nabízí jiný poměr přímých Tetrix odměn a Pegasus odměn a v rámci Tetrix hry tedy soutěžící zjistí, která Vizualizace mu nabídne pro něj nejvýhodnější poměr Tetrix a Pegasus odměn. Poté, co si soutěžící vytvoří náhled např. na 5 nebo 10 kol v jedné nebo více Vizualizacích, se rozhodne, zda a kterou Vizualizaci odehraje či nikoliv, případně kolik kol z ní, a přemění tak peníze na Tetrix odměny a Pegasus odměny, jak se dozvěděl předem. Stejně tak se soutěžící může po náhledu rozhodnout hru ukončit, neodehrát žádné kolo a nechat si vrátit všechny vložené peníze. Soutěžící má možnost v každém okamžiku hry přejít do Tetrix hry pro vytvoření náhledu na hru v jednotlivých Vizualizacích, záleží jen na jeho rozhodnutí.
14. Žalobce namítal, že na rozdíl od „kvízomatů“, jimiž se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 10. 2018, sp. zn. 1 As 136/2018 nemá u soutěže Pegasus soutěžící náhled pouze na jedno kolo předem, ale má náhled na celý průběh soutěže, včetně postavení symbolů na válcích jako grafickém pozadí v jednotlivých kolech, a je pouze na jeho rozhodnutí, zda jednotlivá kola zobrazená v náhledu odehraje nebo nikoliv. V soutěži navíc platí, že hodnota odměny v každém kole je rovna vždy minimálně dvojnásobku vkladu do kola. Soutěžící tedy vždy ví předem, s jakou částkou může skončit, když uspěje i ve vědomostní části hry.
15. Žalobci trvají na tom, že výhra nebo prohra v soutěži je pouze otázkou znalostí a dovedností soutěžícího a soutěžící má předem náhled na celý možný průběh soutěže a ví přesně, kolik může v soutěži získat. O úspěchu a jeho výši tedy nerozhoduje žádná neznámá skutečnost ani náhoda, a to ani částečně. Závěry žalovaného o přítomnosti náhody v soutěži jsou tedy jednoznačně nesprávné a celní správa evidentně nemá u soutěže Pegasus zjištěny a podloženy žádné skutečnosti, které by v potřebném rozsahu odůvodňovaly důvodné podezření o náhodě ve smyslu zákona o hazardních hrách.
16. Podle žalobců je nepodstatné, že na získání Tetrix odměny nemusí soutěžící vynaložit žádnou vědomost, neboť soutěžící ví předem, ve kterých kolech v té které Vizualizaci tuto

přímou odměnu získá, v jaké výši a jak budou postavené symboly na válcích. Stejně tak je podle názoru žalobce nesmyslný závěr, že soutěžící si nemusí náhled v Tetrix soutěži vytvořit, a proto pro něj bude získání přímých Tetrix odměn neznámou skutečností nebo náhodou, protože to již není o náhodě, kterou by soutěžící nemohl ovlivnit, ale o rozhodnutí samotného soutěžícího, že informaci o průběhu celé soutěže nechce. Žalobci odkazují na pravidla hry přiložená k žalobě, principy soutěže Pegasus a znalecký posudek, který si žalobce b) nechal zpracovat ve zkušebním znaleckém ústavu Ústavu soudního inženýrstva Žilinskej univerzity v Žilině, dle jehož závěrů je u soutěže náhoda nebo neznámá skutečnost vyloučena.

17. Žalobci namítali, že zadržením zařízení se soutěží Pegasus žalovaný zasáhl nezákonným způsobem do podnikání žalobce b), který nepotřebuje k provozu soutěže žádné povolení k provozu hazardní hry, neboť se o hazardní hru evidentně nejedná, neboť není z pohledu soutěžícího přítomna ani částečně náhoda nebo předem neznámá okolnost rozhodující o výhře či prohře.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě a replika žalobců

18. Ve vyjádření k žalobě žalovaný předně uvedl, že žalobní námitky se shodují s námitkami proti zadržení věci a námitkami proti kontrolnímu protokolu, žalovaný tedy plně odkázal na obsah napadeného rozhodnutí. Přípustnost žaloby žalovaný nepopírá. K námitce, že kontrolovanou osobou a provozovatelem technického zařízení Pegasus měl být ustanoven žalobce b), žalovaný uvedl, že tato argumentace byla žalovaným vypořádána již v rozhodnutí o námitkách proti zadržení věci. Jeho závěry jsou přitom plně v souladu s rozhodovací praxí soudů (např. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2017, č. j. 57 Af 23/2016-72). Žalobcem navrhované důkazní prostředky (soukromoprávní smlouvy) proto žalovaný považuje za irelevantní.
19. K námitce, že hru Pegasus nelze podřadit pod režim zákona o hazardních hrách, žalovaný předně zdůraznil, že smyslem postupu žalovaného nebylo postavit najisto, že TZ Pegasus není hazardní hrou provozovanou prostřednictvím technického zařízení, neboť o této otázce bude celním úřadem rozhodováno až v rámci navazujícího správního řízení. Není praktické, účelné ani reálné přesouvat složité dokazování a právní argumentaci na toto dokazování navazující již do fáze kontrolního řízení. Takový požadavek je dle žalovaného nutno odmítnout jako absurdní, neboť by tím bylo provádění kontrol (včetně postupu podle § 121 zákona o hazardních hrách) fakticky znemožněno. Aby bylo možné dosáhnout efektivní a účelné kontroly, zákonodárce stanovil, že k zadržení věci postačuje „pouhé“ důvodné podezření, které v tomto případě bylo založeno. Žalovaný nesouhlasí s námitkou, že celní úřad neučinil žádné kroky, aby si ověřil principy hry provozované prostřednictvím TZ Pegasus, kdy ostatně základní principy hry byly ve shodě s tvrzením žalobců popsány v protokolu o kontrole. Žalovaný netvrdí, že by hra Pegasus probíhala jiným než žalobci uváděným způsobem, žalobci však těmto principům přiřkládají odlišný právní význam, zatímco žalovaný má za to, že na jejich základě bylo založeno důvodné podezření na nelegální provozování hazardních her, kterým je nutno se zabývat v dalším řízení. Žalovaný uvedl, že na základě žalobci tvrzených (a žalovaným zjištěných) principů hry a také v souvislosti s jinými typy „kvízomatů“ kontrolující dospěli k podezření, že by se i v tomto případě mohlo jednat o nelegální provozování hazardních her. S ohledem na kontrolní zjištění a průběh i jiných kontrol provozování „kvízomatů“ považuje žalovaný toto podezření za více než důvodné a i nadále je toho názoru, že byl jeho postup zákonný. Jakým způsobem pak budou zjištěné poznatky vyhodnoceny po právní stránce v dikci

zákonu o hazardních hrách (tedy mj. i problematika náhledů na jednotlivá kola v rámci hry Tetrix, která jsou proměnlivá mj. v závislosti na výši zvolené sázky, a jejich případný vliv na prvek náhody) je pak otázkou, která bude řešena až v navazujícím správním řízení. I kdyby se snad v přestupkovém řízení nepodařilo potrestat konkrétního pachatele za přestupek spočívající v nelegálním provozování hazardních her, nutně by to neznamenalo, že postup kontrolujících při zadržení věci byl nezákonný. Žalovaný zdůraznil, že právní posouzení prvku náhody včetně dokazování je až předmětem přestupkového řízení, žalobní námitky týkající se těchto otázek tak nemohou být řešeny v tomto soudním řízení. Žalobci budou mít možnost předmětné námitky uplatnit ve správním přestupkovém řízení, popř. v žalobě proti rozhodnutí celního úřadu o přestupku. Z uvedených důvodů se žalovaný k předmětným námitkám, včetně důkazu znaleckým posudkem, nevyjádřil.

20. Žalobci se k věci následně vyjádřili replikou ze dne 7. 11. 2019. V ní předně vyslovili nesouhlas s argumentací žalovaného, že své námitky ohledně skutečnosti, že se v daném případě nejedná o hazardní hru, budou moci uplatnit v navazujícím přestupkovém řízení. K tomu žalobci dodali, že v případě soutěže Pegasus provedl žalovaný zadržení v dalších cca 10 případech, přičemž ignoroval oznámení žalobce b) o pronajatém prostoru a s tímto žalobce ani nejedná jako s dozorovanou osobou dle § 121 zákona o hazardních hrách. Přitom minimálně z úřední činnosti musí být žalovanému zřejmé, že soutěže provozuje právě žalobce b). Navíc si ohledně údajně nevědomosti soutěžícího o tom, kdy a v jaké výši získá odměnu Tetrix, žalovaný sám protirečí a ani po několika měsících stále žádné přestupkové řízení s žalovaným a) nezahájil. Takový postup žalovaný volí i v případě zadržování jiných soutěží.
21. Žalobci dále zmínili, že nesouhlasí s názorem žalovaného, že pro aplikaci § 121 zákona o hazardních hrách postačuje pouhé důvodné podezření. Zadržení je totiž mimořádným institutem a splnění podmínek pro jeho aplikaci musí být posuzováno velmi přísně; žalovaný musí být schopen onu důvodnost obhájit. V tomto směru je nepravdivé zdůvodnění údajné náhody v soutěži, jak je obsaženo v napadeném rozhodnutí. Jako protiklad k tomuto názoru prezentovali žalobci závěry obsažené na s. 4 protokolu o kontrole č. j. 15951-11/2019-640000-61. Na jednu stranu tak žalovaný uvádí, že dle jeho skutkových zjištění má soutěžící náhled na celý průběh soutěže, tedy na to, kdy a ve kterém kole získá odměnu Pegasus, kdy odměnu Tetrix a v jaké výši tuto odměnu získá, na druhou stranu pak zcela nesmyslně uvede v závěrečném hodnocení – ve vztahu k údajné náhodě – v protokolu o kontrole a rozhodnutí o námitkách proti zadržení věci, že soutěžící neví, kdy získá Tetrix odměnu a v jaké výši a v tom má také spočívat náhoda v soutěži Pegasus. Potřebnou důvodnost podezření tak sám žalovaný zpochybňuje.
22. Žalobci také k důkazu předložili rozhodnutí ředitele celního úřadu pro Plzeňský kraj č. j. 100767-12/2019-600000-12, kde se má na str. 2. a 3. uvádět, že při zkoušce hry Pegasus pracovník celního úřadu vyzkoušel v rámci hry Tetrix náhled na 3 kola dopředu a následně při „válcové“ hře se postavení symbolů na válcích po jejich zastavení shodovalo s náhledem (str. 2 rozhodnutí). Dále však pak ředitel celního úřadu pro Plzeňský kraj uvedl „neustále omílanou argumentaci“, že výhra ve vizualizaci je závislá na náhodném zastavení výherní kombinace na válcích a že soutěžící neví, kdy co nastane, kdy získá odměnu Tetrix atd., ačkoli o jednu stránku zpět uvedl, že soutěžící dopředu vidí v náhledu, jak se mu symboly na válcích zastaví. Už z náhledu na 3 kola dopředu vytvořeného celním úřadem v této věci je zřejmé, že válce nemohou být ovládané generátorem náhody, ale

potvrzuje to tvrzení žalobce, že vše je pevně nadefinováno dopředu a v náhledu má soutěžící veškeré informace o kolech, co nastane, jestli Pegasus odměna, Tetrix odměna a v jaké výši, včetně postavení symbolů na válcích, tedy pouhého grafického pozadí.

23. K tomu žalobci dodali, že se jako důkaz ve věci nabízí také videozáznam o kontrolním nákupu žalovaného ve věci č. j. 52342/2019-640000-61 – zachycený kontrolní nákup jednoznačně potvrzuje tvrzení žalobců, že všechna kola jsou předem pevně nadefinována, a to včetně grafiky, jíž je postavení symbolů na válcích, a tato grafika nic negeneruje. Soutěžící tak díky náhledu dopředu ví, ve kterých kolech získá body do vědomostní části Pegasus soutěže, ve kterých kolech získá přímou Tetrix odměnu a v jaké výši, jaké bude postavení symbolů na válcích v každém kole a jakou částku přesně získá v přímých Tetrix odměnách a jaký bude přesně stav jeho kreditu po např. 20 kolech a jakou částku bude mít v Pegasus bance (vědomostní části soutěže) a kolik tedy může celkem ve hře získat kreditu, a to podle toho, jak bude úspěšný v Pegasus vědomostní soutěži. Soutěž Pegasus tak umožňuje díky náhledu Tetrix soutěžícímu hrát soutěž zcela bezpečně bez předem neznámé skutečnosti, tedy bez náhody; chybí zde tedy „důvodné podezření“, že se jedná o hru, ve které rozhoduje náhoda. Výhra nebo prohra je tak v daném případě toliko otázkou dovedností, nikoli náhody.

IV. Ústní jednání

24. Při ústním jednání konaném dne 12. 11. 2019 žalobci i žalovaný odkázali na dosavadní písemná podání. Žalobci na provedení původně navržených důkazů netrvali.

V. Posouzení věci soudem

25. Soud se v první řadě zabýval splněním podmínek řízení, přičemž dospěl k závěru, že ve vztahu k žalobci b) není možné o žalobě věcně jednat, a že v tomto rozsahu je třeba ji **odmítnout**.
26. Podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
27. Podle § 65 odst. 2 s. ř. s. žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.
28. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo rozhodováno podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách o námitkách žalobce a) podaných proti uloženému opatření o zadržení věci, a to tak, že tyto námitky byly zamítnuty. Z obsahu rozhodnutí je zjevné, že žalobce b), který nebyl osobou, o jehož námitkách bylo rozhodováno. Podle § 68 písm. a) s. ř. s. je přitom žaloba nepřipustná, pokud žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k oprávněnému prostředku jiného. Podmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu [§ 5, § 68 písm. a) s. ř. s.] je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního

řízení (popř. adresát veřejnosprávního působení) musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004-65, publikovaný pod č. 672/2005 Sb. NSS). Svých práv se tedy žalobou proti rozhodnutí správního orgánu nemůže úspěšně domoci ten, kdo ve správním řízení nevyužil řádné prostředky ochrany, které měl k dispozici, s výjimkou případů, kdy rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu práv žalobce změněno k oprávněnému prostředku jiného. Podmínku vyčerpání řádných opravných prostředků ve správním řízení přitom nelze splnit poukazem na to, že tento prostředek ochrany využil jiný účastník řízení (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 12. 2010, č. j. 9 As 43/2010-50). Nevyčerpání řádných opravných prostředků žalobcem je za podmínek stanovených v § 68 písm. a) s. ř. s. důvodem nepřipustnosti žaloby a takovou žalobu proti rozhodnutí správního orgánu správní soud odmítne podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

29. V projednávaném případě žalovaný uložil opatření o zadržení věci podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Podle § 121 odst. 3 tohoto zákona proti uložení opatření o zadržení věci může dozorovaná osoba podat do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením písemné námitky. Ředitel celního úřadu o těchto námitkách rozhodne bez zbytečných průtahů. Jeho rozhodnutí je konečné.
30. Z obsahu spisu vyplývá, že zatímco žalobce a) proti uložení opatření o zadržení věci podal námitky (o kterých bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím), žalobce b) proti uložení opatření o zadržení věci námitky nepodal. Soud připouští, že žalovaný se žalobcem b) žádným způsobem nekomunikoval a nedoručoval mu stejnopis úředního záznamu o uloženém opatření [za dozorovanou osobu podle § 121 zákona o hazardních hrách považoval pouze žalobce a)], tato skutečnost však nic nemění na tom, že žalobce b) možnost podat proti opatření o zadržení věci námitky nepochybně měl. Pokud se žalobce b) považoval na dozorovanou osobu ve smyslu citovaného ustanovení, proti které opatření o zadržení věci směřovalo, a která byla opatřením o zadržení věci dotčena, resp. za osobu, která je provozovatelem soutěže na zadržených zařízeních, nic mu nebránilo podat proti opatření o zadržení věci námitky. Přestože žalobci b) nebyl doručován úřední záznam o uloženém opatření, měl možnost podat písemné námitky v subjektivní lhůtě 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením, ať už k tomuto seznámení došlo jakýmkoli způsobem.
31. Z uvedeného vyplývá, že žalobce b) podal žalobu proti rozhodnutí za procesní situace, kdy sám nevyčerpal prostředek ochrany, jehož podání připouští § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách. Soudu proto nezbylo než žalobu ve vztahu k žalobci b) z tohoto důvodu odmítnout.
32. Soud k tomu poznamenává, že bere v potaz sdělení žalobce b), uvedené v řízení projednávaném pod sp. zn. 29 A 150/2019, že v poslední době námitky již podává. To považuje za možný předpoklad pro věcné projednání příslušné žaloby, aniž by však v těchto souvislostech nyní jakkoli hodnotil správnost postupu celní správy při žalobcem tvrzeném nakládání s jeho podáními, popř. z hlediska celkového přístupu a chápání postavení žalobce b).

33. Ve vztahu k žalobci a) soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí žalovaného, včetně postupu žalovaného předcházejícího jeho vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
34. Podle § 121 odst. 1 věty první zákona o hazardních hrách je osoba pověřená dozorujícím orgánem povinna zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona (k přípustnosti žaloby proti typově stejným rozhodnutím viz např. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 4. 2018, č. j. 30 Af 19/2017-60).
35. Předně je třeba přisvědčit žalovanému v tom, že pro zadržení věci je dostačující, existuje-li v době provádění kontroly důvodný předpoklad, že hra provozovaná na herním zařízení je podřaditelná pod definici hazardní hry ve smyslu zákona o hazardních hrách, a současně nebylo předloženo povolení k provozování hazardní hry, zatímco otázka, zda se podezření z porušení právních předpisů potvrdí, či vyvrátí, je věcí až navazujícího správního řízení, ve kterém bude rozhodnuto meritorním rozhodnutím o případné odpovědnosti za přestupek.
36. Jak vyplývá z důvodové zprávy k citovanému ustanovení, institut zadržení věci, je-li důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování zákona o hazardních hrách, má představovat neopomenutelný a efektivní nástroj využitelný k zabránění porušování zákonem stanovených povinností. Z důvodu zamezení nadměrného administrativního zatížení dozorujících orgánů a potencionálního snížení jejich operativní schopnosti při boji s nelegálním provozováním hazardních her byla zvolena úprava, kdy není třeba vydat rozhodnutí o zadržení věci, nýbrž se pouze zákonem stanoveným postupem provede opatření zadržení věci, které se následně oznámí osobě, která měla věc v době zadržení u sebe. K tomuto postupu není třeba, aby bylo vydáno formální rozhodnutí.
37. Z uvedených důvodů není možné, aby již ve fázi kontroly na místě (kdy dochází k zadržení věci) bylo prováděno složité dokazování za účelem, aby bylo postaveno najisto, že soutěž provozovaná na předmětném zařízení je hazardní hrou provozovanou prostřednictvím technického zařízení. Takový požadavek je třeba odmítnout jako absurdní, neboť tímto by byla efektivní a účelná kontrola fakticky znemožněna. Podmínkou k zadržení věci je tedy „pouhé“ důvodné podezření na nelegální provozování hazardní hry.
38. Co se týče tvrzení žalobce, že kontrolovanou osobou a provozovatelem technického zařízení měl být žalobce b) – společnost Development Trade s.r.o., který má se žalobcem a) uzavřenou smlouvu o nájmu, lze odkázat na str. 4 napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný touto otázkou relativně podrobně zabýval. Jak žalovaný uvedl, pro naplnění pojmu provozování hazardní hry byl v daném případě rozhodující faktický stav, tj. kdo vykonává činnosti spočívající v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména přijímání sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry (§ 5 zákona o hazardních hrách). Žalovaný správně považoval za podstatné, že předmětné zařízení bylo umístěno v provozovně žalobce a), zařízení bylo zapínáno a vypínáno zaměstnankyní žalobce a) a zaměstnanec žalobce a) rovněž vyplácel výhry. Z předložené nájemní smlouvy uzavřené mezi žalobci přitom vyplývá, že žalobce

a) vykonává uvedené činnosti za účelem dosažení zisku, neboť má podíl na celkovém výnosu z THZ. S ohledem na kontrolní zjištění tedy bylo dáno důvodné podezření, že je to právě žalobce a), kdo vykonává činnost spočívající v uskutečňování hazardní hry ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách. Zda byl žalobce a) skutečně osobou, která nelegálně provozuje hazardní hru, není třeba v této fázi postavit najisto, neboť k tomu stačilo pouhé důvodné podezření. Z uvedených důvodů tedy žalovaný nepochybil, pokud za dozorovanou osobu, u níž vzniklo důvodné podezření z nelegálního provozování hazardní hry, považoval žalobce a).

39. Pokud žalobce a) namítal, že celní úřad neučinil žádné kroky k ověření principu hry provozované prostřednictvím zadrženého zařízení Pegasus, ani této argumentaci soud nepřisvědčil. Jak vyplývá ze spisového materiálu, základní principy hry byly popsány v protokolu o kontrole (na str. 3 – 5), ze kterého mimo jiné vyplývá, že v průběhu hry dochází k vygenerování hodnoty „Pegasus banka“, která je vždy 200 % sázky, nebo hodnoty „Tetrix odměna“, jejíž výše je proměnná. Kdykoli v průběhu hry může hráč ze hry odejít a přesunout se do Pegasus banku, což je znalostní část hry. Před zahájením hry a kdykoliv v jejím průběhu má hráč možnost náhledu na průběh hry prostřednictvím hry Tetrix – jedná se o klasickou hru „Tetris“, jejíž podstatou je složení obrazců tak, aby vznikla vodorovná linie, která zmizí; při dosažení konečného skóre se hráči zobrazí výsledek kola, a to typ hodnoty, která ve hře nastane (Tetrix odměna nebo Pegasus banka) a její výše. Princip hry popsáný v protokolu o kontrole se v zásadě nijak neodlišuje od principu hry popsáného žalobcem v žalobě. Žalovaný tedy netvrdí, že by hra Pegasus probíhala jiným než žalobcem tvrzeným způsobem.
40. Spornou mezi žalobcem a) a žalovaným je především otázka, zda na základě zjištěných skutečností bylo založeno důvodné podezření na nelegální provozování hazardní hry. Žalobce v námitkách proti opatření o zadržení věci i v žalobě namítal, že soutěž Pegasus je strategickou hrou, ve které zcela absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala zcela nebo zčásti o výhře nebo prohře. Žalobce trvá na tom, že soutěžící má náhled na celý průběh soutěže, ví předem, o jakou částku hraje, a pouze soutěžící určuje, kolik v soutěži získá. Závěry žalovaného o náhodě z hlediska nevědomosti soutěžícího o tom, kdy a jako získá Tetrix odměnu, považuje žalobce za zcela liché.
41. Žalovaný se otázkou založení důvodného podezření na nelegální provozování hazardních her zabýval na str. 5 – 6 napadeného rozhodnutí. Předně zdůraznil, že pro posouzení, že došlo k porušení zákona o hazardních hrách, je rozhodující skutkový stav v době realizace zadržení zařízení, tj. v době kontroly, která proběhla v provozovně žalobce dne 26. 2. 2019. Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že pracovníci celního úřadu vycházeli při realizaci zadržení THZ z § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, kdy hra je hazardní hrou při naplnění tří kumulativních podmínek (1. musí jít o hru, do níž sázející vloží sázku, 2. návratnost sázky se nezaručuje, 3. o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost). V průběhu kontroly pracovníci žalovaného provedli kontrolní nákup, na základě kterého dospěli k odůvodněnému závěru, že u THZ jsou naplněny všechny podmínky legální definice hazardní hry dle § 3 zákona o hazardních hrách. K podmínce, že o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda nebo neznámá skutečnost, žalovaný uvedl, že prvek náhody je obsažen v tom, že výše výhry, prezentovaná hodnotou Tetrix odměny, je zcela závislá na náhodně generovaném procesu. Hráč neví, kdy bude tato odměna vygenerována, jak často a v jaké výši. V protokolu o kontrole je k prvku náhody dále uvedeno, že podmínkou hry není účast na hře Tetrix, na základě

které má hráč možnost dopředu nahlédnout na následující průběh hry, případně si vybrat pro něj nejpriznivější průběh hry. Hráč tak může hrát zcela nezávisle na hře Tetrix bez informace o četnosti a výši budoucích Tetrix odměn. Neznámou okolností, jež má vliv na výsledek hry, je tak výše hodnot a četnost Tetrix odměn (výher) stanovených na základě náhody (hráči neznámému algoritmu výpočtu). Jednak nelze předvídat, kdy Tetrix odměny přijdou, jednak jaká bude jejich výše záležející v násobku dané sázky (výjimkou je náhled po hře Tetrix, který ale zobrazuje náhled pouze při daném výběru parametrů jako je sázka, vklad a typ hry a až po úspěšném zvládnutí všech kol).

42. Žalobci lze částečně přisvědčit v tom, že tvrzení, že soutěžící neví, kdy získá Tetrix odměnu a v jaké výši, neodpovídá skutkovým zjištěním, jak vyplývají z protokolu o kontrole. Vzhledem k tomu, že soutěžící má možnost prostřednictvím Tetrix hry (ačkoli je nutno pro získání náhledu odehrát potřebný, s každým dalším kolem navyšující se, počet bodů) nahlédnout na následující průběh hry, nelze tvrdit, že soutěžící neví, kdy získá Tetrix odměnu a v jaké výši, v této části je tedy závěr žalovaného skutečně nesprávný. Soud však má ve shodě se žalovaným za to, že prvek náhody je obsažen již v tom, že výše potenciální výhry, prezentovaná hodnotou Tetrix odměny, je zcela závislá na náhodně generovaném procesu. Hráč má sice možnost po odehrání hry Tetrix nahlédnout na následující průběh hry, dle čehož se může rozhodnout ohledně své další účasti v soutěži, avšak o typu odměn a její výši ve své podstatě rozhoduje náhoda. Ztotožnit se lze i se závěrem, že v případech, kdy je hra hrána nezávisle na hře Tetris, tj. bez informací o četnosti a výši hodnot budoucích odměn, což hra umožňuje, je výše Tetrix odměn a jejich četnost stanovena z pohledu soutěžícího zcela náhodně. Bez účasti na hře Tetrix hra vypadá a probíhá shodně jako na klasickém výherním hracím přístroji (válcová hra, grafické symboly), což samo o sobě zakládá důvodné podezření, že o výhře nebo prohře rozhoduje alespoň zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.
43. Jinými slovy tak soud konstatuje, že v případě, že se soutěžící rozhodne, že bude hrát tak, že nevyužije možností vyplývajících z hry Tetrix, je „nenáhodný“ prvek soutěže, jak o něm žalobci hovoří, (přinejmenším z pohledu soutěžícího) natolik oslaben, že je akceptovatelný závěr o „důvodném podezření“ ve smyslu § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách. O tom, že taková možnost tu pro soutěžícího je (tedy přejít bez dalšího „na válce“), se soud přesvědčil např. z videozáznamu o kontrolním nákupu, který je součástí správního spisu (k primárnosti posouzení přítomnosti prvku náhody v průběhu hry z pohledu hráče a „projevování“ se technických zařízení „navenek“, nikoli z hlediska fungování hardwarového či softwarového vybavení herních zařízení viz odstavce 22-25 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32).
44. V souvislosti s posouzením naplnění podmínek definice hazardní hry lze odkázat na rozšířené stanovisko Ministerstva financí – Státního dozoru nad sázkovými hrami a loteriemi, k tzv. kvízomatům (dostupné na <https://www.mfcr.cz/cs/soukromy-sektor/hazardni-hry/archiv-zakon-c-202-1990-sb/stanoviska/sdeleni-ministerstva-financi-k-tzv-kvizo-16525>), které se vztahovalo k předchozí právní úpravě (zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách). S tímto rozšířeným stanoviskem se lze ztotožnit zejména v tom, že *„jediným objektivním přístupem, jak posuzovat náhodu, je nalézat ji všude tam, kde nehraje nezanedbatelnou roli. Náhoda se neshledává u soutěží, které jsou založeny zcela na vědomosti či na výkonu hráče a při kterých hráč má výsledek hry zcela ve svých rukou. Hraniční případy vyžadují individuální posouzení.“*

45. V daném případě lze s ohledem na kontrolní zjištění, včetně vědomosti celní správy o existenci jiných typů „kvízomatů“, které jsou považovány za hazardní hry a které z pohledu soutěžícího fungují na podobném principu, považovat podezření, že by se mohlo jednat o nelegální provozování hazardní hry, jednoznačně za důvodné. To k zadržení věci v souladu s § 121 zákona o hazardních hrách stačilo, žalovaný tedy postupoval v souladu se zákonem.
46. Otázka, zda podezření celní správy bude následně potvrzeno nebo vyvráceno, bude věcně a autoritativně řešena v případném následném správním řízení o přestupku. „Skutečné“ a detailní právní posouzení existence prvku náhody včetně dokazování tedy bude až předmětem tohoto následného řízení, v němž bude mít žalobce možnost uplatnit všechny námitky uvedené v žalobě, včetně návrhů na dokazování (na kterých posléze netrvá; např. znalecký posudek, pravidla hry), na což v rámci kontrolního řízení (ani v rámci tohoto soudního přezkumu) nebyl s ohledem na charakter řízení významnější prostor. Soud tedy zdůrazňuje, že nyní věc posuzoval z hlediska onoho „důvodného podezření“ dle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, přičemž nepředjímá, zda ve věci byl skutečně dán relevantní prvek náhody, který ve svých důsledcích může vést k odpovědnosti za přestupek dle zákona o hazardních hrách.
47. Soud nepřisvědčil ani námitce, že v úředních záznamech o zadržení věci a o odnětí věci absentuje zdůvodnění, v čem spočívá prvek náhody. Oba úřední záznamy obsahují všechny zákonné náležitosti vyplývající z § 121 zákona o hazardních hrách (důvod zadržení - existence důvodného podezření, že došlo k porušování zákona tím, že kontrolovaná osoba provozovala hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení, popis zadržené věci a jejich množství), přičemž stejnopisy úředních záznamů byly doručovány dozorované osobě. S ohledem na charakter institutu zadržení věci jako efektivního nástroje, kdy není vydáváno formální rozhodnutí, ale jen úřední záznam, není prostor k tomu, aby dozorový orgán podrobně zdůvodňoval, v čem spatřuje naplnění zákonných podmínek pro zadržení věci. K tomu slouží rozhodnutí o námitkách, kde se žalovaný k této otázce dostatečným a přezkoumatelným způsobem vyjádřil.
48. Nad rámec věci samotné pak soud apeluje na žalovaného, aby urychleně provedl všechny kroky, které umožní rozhodnout ve věci samé (žalobci totiž ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 29 A 150/2019 poukazovali na to, že příslušná přestupková řízení žalovaný již po dobu více než půl roku, potažmo přes rok, vůbec nevede). Zadržování věcí, aniž by probíhalo relevantní řízení, které vyjasní právní pozici dotčených subjektů (jejich práva a povinnosti), popř. dá těmto subjektům např. možnost bránit se v rámci správního soudnictví, lze po těchto osobách těžko spravedlivě požadovat.
49. Soud také dodává, že o žalobě rozhodl přednostně dle § 56 odst. 1 s. ř. s. Takto postupoval s ohledem na úzkou souvislost žaloby se zásahovou žalobou, o které jednal pod sp. zn. 29 Af 64/2019 (žaloby na ochranu proti nezákonným zásahům správních orgánů mají samy o sobě přednostní režim dle § 56 odst. 3 s. ř. s.); nadto se v dané záležitosti jednalo o problematiku dosud správními soudy jen zřídka řešenou, která si žádala, rovněž s ohledem na operativní povahu zásahu do práv dotčeného subjektu dle § 121 zákona o hazardních hrách, včasného vyjasnění.

VI. Závěr a náklady řízení

50. Na základě výše uvedeného soud žalobu ve vztahu k žalobci b) odmítl a ve vztahu k žalobci a) zamítl, neboť není důvodná (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

51. O náhradě nákladů řízení v případě žaloby žalobce b) soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.
52. O náhradě nákladů řízení o žalobě žalobce a) soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce a) ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal (žalovaný náhradu těchto nákladů ani nepožadoval).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 12. listopadu 2019

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu